

EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO

Bryssel, 4. joulukuuta 2006 (04.01)
(OR. en)

Toimielinten välinen asia:
2006/0142 (COD)

15560/1/06
REV 1

LIMITE

VISA 303
CODEC 1344
COMIX 973

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähtettäjä: Viisumityöryhmä ja sekakomitea (EU–Islanti–Norja–Sveitsi)

Päivämäärä: 14. ja 15. marraskuuta 2006

Kom:n ehd. nro: 11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 REV 1

Asia: Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta

Viisumityöryhmä on tarkastellut 3–9 artiklaa. Yhteenveto asian käsittelystä on tämän asiakirjan liitteenä. Lisäksi otettiin esiin seuraavat kysymykset:

1) Oikeussäännökset ja viisumisäännöstön käytännön soveltamista koskevat ohjeet

Komission edustaja (KOM) painotti vastauksessaan **AT:n** ja **DE:n** kysymyksiin, että asetusehdotusta laadittaessa peruseriaatteena oli ollut se, että tehdään selvä ero oikeussäännösten ja myöhemmin laadittavien käytännön ohjeiden välillä (ks. 45 artikla). Oikeussäännökset kattavat periaatteessa viisumin hakijan kaikki oikeudet ja velvollisuudet. KOM on avoin ehdotuksille, jotka koskevat käytännön toimintaohjeissa käsiteltäviä asioita.

2) 1–3 artiklaa koskevat selvennykset

a) **1 artiklan 3 kohta:** FR ei kannata sitä, että käytössä olisi ainoastaan yksi luettelo niistä kolmansien maiden kansalaisista, joilta vaaditaan lentokentän kauttakulkuviisumi, joten se ehdotti seuraavaa muotoilua:

"3. Tässä asetuksessa määritetään myös **luettelot** kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava lentokentän kauttakulkuviisumi, ja vahvistetaan säännöt jäsenvaltioiden lentokenttien kansainvälisen alueen kautta tapahtuvaa kauttakulkua koskevien viisumihakemusten käsittelyä varten."

b) **2 artikla:** HU ehdotti, että lisätään seuraava määritelmä: " **'konsulaatilla' diplomaatti- tai konsuliedustustoa, jolla on oikeus myöntää yhtenäisiä viisumeita**". Näin vältettäisiin pitkän ilmaisun käyttö tekstissä.

c) **2 artiklan 4 kohta:** SK ehdotti seuraavaa muotoilua:

"(4) 'alueellisesti rajoitetulla viisumilla' (viisumilaji LTV B tai LTV C) lyhytaikaista **ja kauttakulkuviisumia**, joka oikeuttaa haltijansa ainoastaan lyhytaikaiseen oleskeluun myöntävän jäsenvaltion tai useampien jäsenvaltioiden alueella tai kauttakulkuun myöntävän jäsenvaltion tai useampien jäsenvaltioiden alueen kautta."

II OSASTO: Viisumihakemusten vastaanotto ja käsittely

I luku

Viisumihakemusten käsittelyyn osallistuvat viranomaiset

3 artikla

Viranomaiset, joilla on toimivalta käsitellä viisumihakemukset

1. Ellei 37 artiklan säännöksistä muuta johdu, viisumihakemuksia saavat käsitellä ainoastaan jäsenvaltioiden konsuli- ja diplomaattiedustustot¹.

---

¹ **BE** halusi lisätä viittauksen keskusviranomaisiin, sillä myös nämä osallistuvat käsittelyyn ja huolehtivat viisumien jatkamisesta Schengen-alueella. **NO, SE, NL, AT, DK** ja **LT** kannattivat tätä ehdotusta, kun taas **FR** totesi, että Schengen-alueella jo olevien henkilöiden viisumien jatkaminen olisi pidettävä erillään maahantuloon oikeuttavien viisumien myöntämisestä. **EE** pohti, onko 'käsittely' liian yleinen termi. **PL** varoitti sekoittamasta keskenään 'keskusviranomaisia' ja 'toimivaltaisista viranomaisista'. **FR** muistutti, että Ranskan merentakaiset departementit ja alueet eivät kuulu Schengen-alueeseen ja että näillä alueilla prefektuurit huolehtivat viisumien myöntämisestä. **KOM** myönsi, että tämän tilanteen kattamiseksi olisi lisättävä säännös, mutta ehdotti, että tämäntyyppinen teksti sopisi paremmin V osastoon ("Loppumääräykset"). **KOM** totesi, että diplomaatti- ja konsuliedustustot vastaavat viisumihakemusten käsittelystä, ja kiinnitti valtuuskuntien huomion artikloihin, joissa erityisesti viitataan tapauksiin, joissa keskusviranomaiset osallistuvat käsittelyyn: 6, 8, 9 ja 28 artikla. Tekstiin voitaisiin lisätä ristiviittaus näihin säännöksiin. **KOM** katsoi, että asetusehdotuksessa on ainoastaan yksi poikkeus 3 artiklan 1 kohdassa esitetystä periaatteesta, nimittäin 37 artiklassa ("ulkoistaminen"). **BE, DK, SE** ja **NO** olivat sitä mieltä, että ristiviittaus ei kata kaikkia tapauksia. **IT** ei kannattanut kyseistä täsmennystä, vaan katsoi, että nykyinen muotoilu on riittävä, sillä diplomaatti- ja konsuliedustustot käsittelevät viisumihakemukset, joskin ne konsultoivat käsittelyn aikana keskusviranomaisia. **FR** katsoi, että voisi olla hyödyksi tehdä selkeä ero viisumihakemuksen eri käsittelyvaiheiden välillä: hakemuksen jättäminen, käsittely ja viisumin myöntäminen. **AT** totesi, että Itävallan viranomaiset eivät voi jatkaa viisumeita Itävallassa. Jos tällainen pyyntö esitetään, hakemus tutkitaan alusta alkaen uudelleen. **KOM** viittasi viisumin jatkamisen osalta nykyiseen Schengenin säännöstöön, jota sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa, jotka ovat alkaneet soveltaa säännöstöä, ja muistutti valtuuskuntia siitä, että viisumisäännöstöä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen lyhytaikaista oleskelua ja kauttakulkua varten myönnettäviä viisumeja voivat poikkeustapauksissa myöntää myös henkilötarkastuksista vastaavat viranomaiset rajalla; tämä koskee myös tällaisten viisumien myöntämistä merimiehille.¹

4 artikla

"Alueellinen" toimivalta

1. Kolmansien maiden kansalaisten on haettava viisumia^{2 3} asuinmaassaan⁴ sijaitsevasta jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustustosta.

---

¹ **DK, PL, BE, SE, LT, NL** ja **AT** pohtivat, onko viittaus merimiehiin tarpeellinen. **Puheenjohtaja** ehdotti, että viittaus poistettaisiin. **KOM** voi hyväksyä poiston. **NL** voi hyväksyä poiston, mutta ei ole samaa mieltä siitä, että viisumin myöntäminen merimiehille rajalla voitaisiin katsoa poikkeukseksi: **NL** ehdotti, että tätä varten säännöstöehdotukseen lisättäisiin jonnekin, että "lyhytaikaista oleskelua ja kauttakulkua varten myönnettäviä viisumeita voidaan myöntää merimiehille rajalla".

² **CZ** ehdotti lisättäväksi "laillisessa", jotta olisi selvää, että vain laillisesti maassa oleskelevat henkilöt voivat hakea viisumia.

³ **HU** ehdotti lisättäväksi "tai alkuperämaassaan" ja seuraavan tekstin:
"Hakijan alkuperämaassa sijaitsevan konsulaatin on kuultava (sähköpostilla, faksilla) hakijan asuinmaassa sijaitsevaa konsulaattia, jos tällainen on olemassa."
SI ja **AT** kannattivat ehdotuksen alkuosaa.
KOM totesi, että sana "asuinmaa" on valittu tarkoituksellisesti, koska sillä on sekä oikeudellinen että käytännön merkitys toisin kuin "alkuperämaalla".

⁴ **LT** mainitsi, että kaikki Schengen-valtiot eivät ole edustettuina kaikissa kolmansissa maissa ja siksi hakijat saattavat joutua hakemaan viisumia muussa kuin asuinmaassaan, koska diplomaatti- tai konsuliedustusto saattaa kattaa usean maan oikeudenkäyttöalueen. Tekstissä olisi otettava huomioon myös nämä tilanteet. **KOM** selvittää, miten tämä voitaisiin ilmaista tekstissä.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen kolmannen maan kansalainen voi hakea viisumia toisessa kolmannessa maassa, joka ei ole hänen asuinmaansa, jos hän oleskelee kyseisessä kolmannessa maassa laillisesti. Hakijan on tällöin perusteltava¹, miksi hän hakee viisumia kyseisessä maassa, ja on oltava täysin selvää, että hän aikoo palata² asuinmaahansa. Tällaisessa tapauksessa voidaan³ kuulla hakijan asuinmaassa sijaitsevaa diplomaatti- tai konsuliedustustoa tai viisumin myöntävän jäsenvaltion keskusviranomaisia.

5 artikla

Viisumihakemuksen käsittelystä vastaava jäsenvaltio

1. Lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävää viisumia koskevan hakemuksen käsittelystä vastaava diplomaatti- tai konsuliedustusto on
- a) sen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto, jonka alueella matkan ainoa tai pääasiallinen kohde⁴ sijaitsee⁵, tai
  - b) jos matkan pääasiallista kohdejäsenvaltiota ei voida määritellä, sen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto, jonka ulkorajan kautta viisumin haltija aikoo saapua jäsenvaltioiden alueelle.

---

¹ IT kysyi, mihin "perusteluilla" viitataan ja piti tätä turhana, sillä hakijalla on aina oltava pätevä syy hakea viisumia.

² NL pohti, onko asianmukaista esittää, että "on oltava täysin selvää, että hän aikoo palata asuinmaahansa", sillä tätä ei ole lueteltu viisumin epäämissyyksi.

³ BE ja DE katsoivat, että tämän vaatimuksen tulisi säilyä pakollisena. KOM muistutti, että nykyisissä säännöissä edellytetään kuulemista vain epäilyttävissä tapauksissa. IT piti tätä kohtaa turhana, sillä se kuvaa nykykäytäntöä. KOM muistutti, että asetusehdotuksessa säädetään viisuminhakijan oikeuksista ja velvollisuuksista ja että säännöt on tuotava selkeästi esiin.

⁴ AT ja DE eivät pitäneet tätä määritelmää tyydyttävänä. KOM totesi, että yhteisen konsuliohjeiston tarkoituksena on pelkästään antaa käytännön ohjeita, mutta jos jäsenvaltiot haluavat lisätä joitain kohtia, KOM on avoin ehdotuksille.

BE halusi säilyttää II osaston 1.1 luvun a ja b kohdan tekstin ja painotti, että tällaiset määritelmät on annettava säädöksessä eikä erillisissä "ohjeissa". Tämä lisäys selventäisi "oikeudellisesti", mikä jäsenvaltioiden edustusto on vastuussa tietyn viisumihakemuksen käsittelystä.

⁵ "Jos viisumihakemuksen käsittelystä vastaavalla jäsenvaltiolla ei ole konsulaattia hakijan asuinmaassa, hakija voi hakea viisumia mistä tahansa kyseisen jäsenvaltion konsulaatista."

Toistuvaisviisumia koskevan hakemuksen käsittelystä vastaa se jäsenvaltio, joka on matkan tavanomainen¹ kohde. Tällainen viisumi voidaan myöntää ainoastaan hakijan asuinmaassa².

2. Kauttakulkuviisumia koskevan hakemuksen käsittelystä vastaava diplomaatti- tai konsuliedustusto on
  - a) siinä tapauksessa, että kauttakulku koskee vain yhtä jäsenvaltiota, kyseisen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto, tai
  - b) jos kauttakulku koskee useampaa jäsenvaltiota, sen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto, jonka ulkorajan ylittämällä viisumin hakija aikoo aloittaa kauttakulun.

3. Lentokentän kauttakulkuviisumia³ koskevan hakemuksen käsittelystä vastaava diplomaatti- tai konsuliedustusto on
  - a) siinä tapauksessa, että kauttakulku koskee vain yhtä lentoasemaa, sen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto, jonka alueella kauttakulkulentoasema sijaitsee, tai
  - b) jos kauttakulku koskee kahta tai useampaa lentoasemaa, sen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto, jonka alueella ensimmäinen kauttakulkulentoasema sijaitsee⁴.

---

¹ **IT** ja **PT** pitivät tätä muotoilua ongelmallisena. **NL** ehdotti, että "tavanomainen" muutettaisiin "pääasialliseksi" kohteeksi. **KOM** muistutti, että 5 artiklan toinen kohta ei sisälly nykyiseen säännöstöön ja syy, miksi viittaus "tavanomaiseen kohteeseen" lisättiin, on se, että haluttiin ilmaista konkreettisesti pääasiallinen kohde silloin, kun haetaan toistuvaisviisumia.

² **NL** halusi poistaa tekstin "ainoastaan hakijan asuinmaassa", sillä liikematkailijat joutuvat usein hakemaan viisumia asuinmaansa ulkopuolella. **KOM** painotti edelleen, että hakijan asuinmaan diplomaattiedustusto on aina asianmukaisin taho tutkimaan hakemuksen, ja katsoi, että liikematkailijat suunnittelevat matkat hyvin ennakkoon. Jos viisumia on kuitenkin haettava muussa kuin asuinmaassa, sovelletaan 4 artiklan 2 kohtaa.

SI ja **HU**: tarkasteluvarauma. **BE** ja **DE** halusivat säilyttää tekstin, **DE** halusi lisäksi lisää joustavuutta liikematkailijan toistuvaisviisumien suhteen. **FR** ehdotti seuraavaa lisäystä: "ellei erityisolosuhteista muuta johdu".

³ Vrt. **FR**:n kommentti johdannossa, sivu 2.

⁴ **BE** ja **FR** esittivät esimerkkejä siitä, minkälaisia tulkintaongelmia tämä muotoilu voisi aiheuttaa ja toivoivat, että tekstiä selkiytettäisiin. **KOM** aikoo tutkia näitä käytännön näkökohtia, mutta kiinnitti valtuuskuntien huomion "sisäisen lennon" määritelmään Schengenin rajasäännöstössä (2 artiklan 3 kohta).

6 artikla

Toimivalta myöntää viisumi jäsenvaltion alueella laillisesti oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille

Kolmansien maiden kansalaisten, jotka oleskelevat laillisesti jonkin jäsenvaltion alueella mutta joilla ei ole kyseisen jäsenvaltion myöntämää oleskelulupaa, joka antaisi heille oikeuden matkustaa ilman viisumia Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 34 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja joilla on perusteltu syy matkustaa toiseen jäsenvaltioon, on haettava viisumia kohdejäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustustosta.

7 artikla

Edustusta koskevat järjestelyt

1. Edellä olevan 5 artiklan soveltamista rajoittamatta jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto voi sopia, että se edustaa toista jäsenvaltiota lyhytaikaista oleskelua, kauttakulkua ja lentokentän kauttakulkua varten myönnettäviä viisumeja koskevien hakemusten käsittelyssä. Järjestelyssä on määriteltävä edustuksen kesto, jos kyseessä on vain tilapäinen järjestely, ja sen päättymiseen liittyvät menettelyt sekä järjestelyt, jotka liittyvät siihen, että edustettu jäsenvaltio antaa mahdollisesti käyttöön tiloja, henkilöstöä ja varoja.

Tällaisissa kahdenvälisissä järjestelyissä voidaan määrätä, että edustavan jäsenvaltion on toimitettava tiettyihin ryhmiin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten viisumihakemukset edustetun jäsenvaltion viranomaisille kuulemista varten 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

- [2. Jäsenvaltio voi myös edustaa yhtä tai useaa muuta jäsenvaltiota yksinomaan hakemusten vastaanottamisessa ja biometristen tunnisteiden rekisteröimisessä. Hakemusten ja tietojen vastaanottaminen ja siirtäminen edustetulle konsuliedustustolle on suoritettava tietosuojaa ja -turvallisuutta koskevia sääntöjä noudattaen.]¹

---

¹ Tätä kohtaa ei tarkasteltu, sillä se on osa erillistä ehdotusta yhteisen konsuliohjeiston muuttamiseksi, jota tarkastellaan parhaillaan.

3. Edustetun jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle uusien edustusta koskevien järjestelyjen tekemisestä tai niiden voimassaolon päättymisestä viimeistään kolme kuukautta¹ ennen kuin järjestely tulee voimaan tai sen voimassaolo päättyy.
4. Edustavan jäsenvaltion on samanaikaisesti² ilmoitettava sekä muiden jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustoille että asianomaisilla alueilla toimiville Euroopan komission lähetystöille, kun edustusta koskevat järjestelyt on tehty ja kun ne tulevat voimaan³.
5. ~~Kun~~ Edustavan jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustustot toimivat toisen jäsenvaltion puolesta, niiden konsuliedustustojen on noudatettava⁴ kaikkia tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat lyhytaikaista oleskelua, kauttakulkua ja lentokentän kauttakulkua⁵ varten myönnettävien viisumihakemusten käsittelyä; lisäksi sovelletaan 20 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja myöntämistä koskevia määräaikoja.

---

¹ **PT** piti tätä säännöstä ongelmallisena, sillä tällainen edustus saattaa olla tarpeen hätätilanteissa. **FR, AT, IT, BE, DK** ja **NL** halusivat poistaa kolmen kuukauden aikarajan. **KOM** painotti, että on tärkeää lisätä viisumipolitiikan avoimuutta ja että hakijoiden on tiedettävä, missä heidän on haettava viisumia (3 kk:n jakso vastaa viisumin hakemiselle asetettua aikarajaa (vrt. 10 artiklan 1 kohta)). Lisäksi kokemus on osoittanut, että jäsenvaltiot ilmoittavat usein edustusta koskevista sopimuksista useita kuukausia sen jälkeen, kun sopimukset ovat tulleet voimaan. Mitä tulee "väliaikaisesta edustuksesta" ilmoittamiseen, **KOM** ei vastusta tekstin uudelleen muotoilua, mutta pohti, onko se tarpeen, sillä tällainen väliaikainen edustus näyttää olevan hyvin harvinaista. Koska suuret urheilutapahtumat suunnitellaan hyvissä ajoin etukäteen, niihin liittyvää väliaikaista edustusta koskevat ilmoitukset voidaan antaa tekstissä esitetyssä määräjassa.

² **KOM** huomautti, että edustavalle jäsenvaltiolle on valittu väljempi aikamäärä muille paikallisille diplomaattiedustustoille tapahtuvaa ilmoittamista varten.

³ **Puheenjohtaja** ehdotti seuraavaa lisäystä: "sekä silloin, kun niiden voimassaolo päättyy", jotta tämä säännös olisi linjassa 3 kohdan säännöksen kanssa. **KOM** hyväksyi lisäyksen.

⁴ **BE** piti tätä lausetta turhana ja ehdotti sen poistoa. **KOM** voi hyväksyä poiston.

⁵ **KOM** vastasi **HU:n** kysymykseen toteamalla, että näiden viisumien erityislaadun vuoksi ei olisi asianmukaista myöntää niitä edustuksen kautta.

6. Kun edustavan jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto aikoo hylätä hakemuksen, kaikki siihen liittyvät asiakirjat [on toimitettava] edustetun jäsenvaltion [keskusviranomaisille]¹, jotta ne voivat tehdä hakemusta koskevan lopullisen päätöksen 20 artiklan 1 kohdassa asetetun määräajan kuluessa.
7. Jos edustavan jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto päättää tehdä yhteistyötä kaupallisten organisaatioiden kanssa tai ulkoistaa osan viisumihakemusmenettelystä², näiden menettelyjen tulee kattaa myös edustuksen puitteissa käsiteltävät hakemukset. Asiasta on kuitenkin ilmoitettava etukäteen edustetun jäsenvaltion keskusviranomaisille³.

---

¹ Jotkin valtuuskunnat (**NL, AT, PT**) olivat huolissaan tämän säännöksen vaikutuksista. **FI** ehdotti, että hakasulkeissa oleva teksti korvattaisiin seuraavasti: "on lähetettävä lähimpään alueelliseen lähetystöön". Edustetun jäsenvaltion olisi perusteltava epäämiset (vrt. 23 artikla), jolloin mahdolliset muutoksenhakumenettelyt helpottuisivat. **SE** ja **SI** kannattivat tätä ehdotusta. **BE** piti ehdotusta hyvänä, mutta piti voimassa tarkasteluvarauman. **EE** kannatti Suomen ehdotusta, mutta totesi, että sen olisi oltava ainoastaan yksi vaihtoehto, sillä kaikkien näiden asiakirjojen lähettäminen olisi turhaa, kun kaikki tiedot tallennetaan VIS:ään. **DK** ja **LT** pitivät alkuperäistä ehdotusta parempana. **IT** pohti, miksi tämä olisi tarpeen, sillä edustavan jäsenvaltion olisi tehtävä kaikki hakemuksiin liittyvät päätökset. **FR** muistutti, että "epäämiset edustuksen yhteydessä" muodostuvat ongelmaksi kiistatilanteessa, sillä muutoksenhalua jne. koskevat kansalliset säännöt. Lisäksi kun otettiin käyttöön menettely, jonka mukaan käsittelymaksu maksetaan hakemuksen jättämisen yhteydessä, luotiin lisäongelmia. **FR** voisi hyväksyä sen, että laajuudeltaan kohtalaiset asiakirjakokonaisuudet lähetetään keskusviranomaisille, ja ehdotti, että tämä olisi yksi vaihtoehto, jotta säilytettäisiin mahdollisimman monia ratkaisuja. **KOM** painotti, että tämä on juridinen ongelma eikä luottamusongelma, kun on kyse viisumihakemusten hylkäämispäätöksistä, ja viittasi epätyydyttäviin tilanteisiin, joita kentällä on havaittu, kun hakemuksia ei ole virallisesti hylätty, mutta hakijat on ohjattu ottamaan yhteyttä edustetun jäsenvaltion lähimpään lähetystöön, joka voi sijaita hyvinkin kaukana. Siksi **KOM** haluaa säilyttää tekstin ennallaan, vaikka totesikin, että **VIS** helpottaa asiakirjojen siirtoa. **KOM** kiinnitti valtuuskuntien huomion 19 artiklan 1 kohtaan, jossa otetaan käyttöön käsite "hakemuksen tutkimatta jättäminen", ja huomautti, että tämä voisi osaltaan vähentää niitä ongelmia, joita edustus aiheuttaa.

² **NL** kysyi, mikä ero on kaupallisten organisaatioiden kanssa tehtävän yhteistyön ja ulkoistamisen välillä.

³ **KOM** ilmoitti valtuuskunnille, että tämä kohta lisättiin New Delhissä saatujen käytännön kokemusten perusteella ("TM 2004"), mutta ehdotti, että tätä kohtaa tarkasteltaisiin, kun yhteistä konsuliohjeistoa muuttavan erillisen ehdotuksen käsittely on saatu päätöksen. **IT** ei voinut hyväksyä sitä, että edustettu jäsenvaltio voisi osallistua päätökseen siitä, miten edustava jäsenvaltio organisoisi konsuliedustustonsa, muistuttaen, että edustusjärjestelmä perustuu vapaaehtoisuuteen. **AT** tuli tätä näkemystä.

Jäsenvaltion omien keskusviranomaisten kuuleminen ennalta

1. Jäsenvaltio voi vaatia, että sen diplomaatti- tai konsuliedustustojen on kuultava¹ keskusviranomaisia ennen kuin ne myöntävät viisumeja tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille.

Ne kolmannet maat, joiden kansalaisten tai tiettyihin ryhmiin kuuluvien kansalaisten osalta keskusviranomaisia on kuultava, mainitaan liitteessä I.
2. Tällainen kuuleminen ei saa vaikuttaa 20 artiklan 1 kohdassa² säädettyyn viisumihakemuksen käsittelyn määräaikaan³.
3. Kun jäsenvaltio edustaa toista jäsenvaltiota 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti, 1 kohdassa säädetyn kuulemisen suorittavat edustavan jäsenvaltion keskusviranomaiset.

---

¹ **PL** ehdotti, että rajavalvontaviranomaisia ei viisumin myöntämisen yhteydessä veloitettaisi kuulemisen suorittamiseen. **KOM** ehdotti, että tämä kysymys otettaisiin tarvittaessa esiin 32 artiklan yhteydessä.

² **HU** ja **DE** katsoivat, ettei tämä anna riittävästi aikaa tarvittavien tarkastusten suorittamiseen. **KOM** viittasi perusteluihin (11752/1/06, s. 8 ja 9).

³ **IT** piti muotoilua liian epämääräisenä ja ehdotti seuraavaa tekstiä: "säädettyissä aikarajoissa".

Muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisten kuuleminen ennalta ja niille ilmoittaminen

1. Jäsenvaltio voi vaatia, että muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisten on kuultava sen keskusviranomaisia ennen kuin ne myöntävät viisumeja tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille.

Ne kolmannet maat, joiden kansalaisten tai tiettyihin ryhmiin kuuluvien kansalaisten osalta keskusviranomaisia on kuultava, mainitaan liitteessä II².

---

¹ HU toimitti seuraavan vaihtoehtoisen tekstin 14. ja 15. marraskuuta 2006 pidetyn kokouksen jälkeen:

HU ehdottaa, että 3 kohdassa ehdotettu "yksinkertaistettu" kuuleminen otetaan yleiseksi käytännöksi ja ehdottaa, että 9 artiklan kolme ensimmäistä kohtaa muotoillaan uudelleen muuttamalla kohtien järjestystä seuraavasti:

"1. Jäsenvaltio voi vaatia, että sen keskusviranomaisille ilmoitetaan viisumeista, jotka muiden jäsenvaltioiden diplomaatti- tai konsuliedustustot ovat myöntäneet tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille.

*Ne kolmannet maat, joiden kansalaisten tai tiettyihin ryhmiin kuuluvien **kansalaisten osalta tällainen ilmoitus vaaditaan, mainitaan liitteessä II.***

*2. Jäsenvaltio **voi lisäksi** vaatia, että muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisten on kuultava sen keskusviranomaisia ennen kuin ne myöntävät viisumeja tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille.*

*Ne kolmannet maat, joiden kansalaisten tai tiettyihin ryhmiin kuuluvien kansalaisten osalta **keskusviranomaisia on kuultava, on merkitty liitteessä II asteriskilla (*).***

3. Keskusviranomaisten on vastattava lausuntopyyntöön kolmen työpäivän kuluessa. Jos viranomaiset, joilta lausuntoa on pyydetty, eivät vastaa tämän määräajan kuluessa, vastauksen puuttumisen katsotaan tarkoittavan, että lausuntoa pyytäneet keskusviranomaiset voivat antaa diplomaatti- tai konsuliedustustolleen luvan myöntää viisumi."

² KOM muistutti, että nämä luettelot eivät tällä hetkellä ole julkisia, mutta on ehdottanut, että ne julkaistaisiin avoimuuden vuoksi ja koska jäsenvaltiot eivät tällöin todennäköisesti lisäisi niin helposti kolmansia maita, joiden osalta kuulemista vaaditaan. FR, NL ja IT eivät kannattaneet näiden tietojen julkistamista mahdollisten kielteisten poliittisten vaikutusten vuoksi. KOM totesi, että lopullinen kompromissi voisi olla se, että pidettäisiin salaisena se, kuka esitti pyynnön ennalta kuulemisesta, mutta luettelo niistä kolmansista maista, joiden osalta kuulemista vaaditaan, julkistettaisiin. Tätä säännöstä on kuitenkin tarkasteltava ottaen huomioon mahdollinen epäämisten perusteluvaihtoehtien käyttöönottoa.

2. Keskusviranomaisten on vastattava lausuntopyyntöön kolmen¹ työpäivän² kuluessa. Jos viranomaiset, joilta lausuntoa on pyydetty, eivät vastaa tämän määräajan kuluessa, vastauksen puuttumisen katsotaan tarkoittavan, että lausuntoa pyytäneet keskusviranomaiset voivat antaa diplomaatti- tai konsuliedustustolleen luvan myöntää viisumi.³
3. Jäsenvaltio voi vaatia, että sen keskusviranomaisille ilmoitetaan ainoastaan viisumeista, joita muiden jäsenvaltioiden diplomaatti- tai konsuliedustustot ovat myöntäneet tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille.
Ne kolmannet maat, joiden kansalaisten osalta tällainen ilmoitus vaaditaan, on merkitty liitteessä II asteriskilla (*).⁴
4. Kuulemiset ja ilmoittamiset on toteutettava asetuksen (EY) N:o ... (VIS-asetus) 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.⁵

---

¹ **BE** ja **IT** pitivät tätä määräaikaan liian lyhyenä, muut valtuuskunnat ehdottivat eri määräaikoja: 5 työpäivää (**NL**), 7 työpäivää (**SK, PL**). **FR** kysyi, miksi nykyisiä määräaikoja ei voitaisi säilyttää.

KOM muistutti, että nykyinen järjestelmä ei toimi hyvin ja että useissa yhteyksissä on todettu, että vain hyvin harvoissa tapauksissa kuultu jäsenvaltio antoi vastauksen. Lisäksi aiemmat yritykset muuttaa järjestelmää ovat paljastaneet, että jäsenvaltiot toivovat usein ainoastaan saavansa tiedon ja sen vuoksi on tehty ero "kuulemisen" ja "tiedottamisen" välillä. **Puheenjohtaja** muistutti, että joskus pidennetty myöntämisaika aiheuttaa poliittisia ongelmia.

² Useat valtuuskunnat kysyivät, mitä kolmella työpäivällä tarkoitetaan.

Neuvoston oikeudellinen yksikö viittasi nykyiseen määräaikoja koskevaan yhteisön lainsäädäntöön, jonka kaksi peruselementtiä ovat, että päivää, jona määräaika alkaa, ei lasketa, ja että määräaika ei koskaan ala vapaapäivänä, vaan alkamista lykätään ensimmäiseen sitä seuraavaan työpäivään. (vrt. neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3. kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä, EYVL L 38, 15.2.1980, s. 35).

³ **DK**: tarkasteluvarauma.

⁴ **IT** ja **ES** kannattivat tätä säännöstä.

⁵ **KOM** tiedotti valtuuskunnille, että perusideana on se, että kuuleminen tapahtuisi VIS:n kautta ja jos asetusehdotus hyväksytään ennen kuin VIS on toiminnassa, voi olla tarpeen ottaa käyttöön siirtymäaika.

5. Kun jäsenvaltio edustaa toista jäsenvaltiota 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti, 1 kohdassa säädetyn kuulemisen ja/tai 3 kohdassa tarkoitetun ilmoittamisen suorittavat edustavan jäsenvaltion keskusviranomaiset.¹
-

---

¹ **PL** ehdotti, että tästä säännöksestä tehtäisiin joustavampi, mutta siihen voitaisiin samalla lisätä seuraava teksti: "elleivät edustettu ja edustava jäsenvaltio toisin sovi". **KOM** aikoo tarkastella tätä ehdotusta.